

Ik vind het belangrijk langs deze weg een verklaring af te leggen omdat het niet mogelijk is dit op een veilige wijze binnen de organisatie doen.

Mijn naam is.... en ik ben 11 jaar werkzaam als agent.

Het is onwerkelijk en ongelooflijk dat uw commissie de enige mogelijkheid is om veilig mijn verhaal te doen. Naar de leiding en collega's is dat totaal onmogelijk omdat je dan meteen met de nek wordt aangekeken en je baan op het spel staat.

U heeft het waarschijnlijk al vaker gehoord maar de manier hoe er wordt omgegaan met agenten die het politiegeweld tegen burgers zat zijn is verbijsterend. Uitsluiting, pesten, intimideren en seksueel intimideren zijn een paar voorbeelden hoe dissidenten worden behandeld.

Ik haal het niet in mijn hoofd mijn bezwaren met de leiding te bespreken. Het wantrouwen op de werkvloer is zo groot dat je niet meer weet wat je nog tegen collega's kunt zeggen. In de opleiding leer je elkaar op ongewenst gedrag aan te spreken door de collega bijvoorbeeld even apart te nemen. Wanneer dat geen effect heeft wordt je geleerd naar de leiding te stappen.

Ongewenst gedrag vind ik het seksueel intimideren en discrimineren van arrestanten. Ik maak dat bijna dagelijks mee. Arrestanten en vooral 'wappies' worden als oud vuil behandeld.

Maar wanneer deze mensen ook door de leiding op een onmenselijke manier worden behandeld laat je het wel uit je hoofd om daar te gaan klagen.

Ook voor de crisis zag ik dingen op de werkvloer die niet konden. Ook toen was er sprake van discriminatie en seksuele intimidatie. Ik nam toen nog wel eens de stap om collega's daar op aan te spreken of naar de leiding te gaan om een melding te doen. Er werd dan stevast gezegd dat er stappen zouden worden ondernomen maar vervolgens hoorde ik er niets meer van.

Onlangs heb ik een collega aangesproken op het uitschelden van een arrestant die naar zijn zin te vaak vroeg of hij naar het toilet mocht. De man, die de avondklok had overtreden en blijkbaar de collega had beledigd die hem verbaliseerde, zat al 4 uur in een dronkenmanscel maar mocht er niet uit om naar het toilet te gaan. Hij schold de man uit voor alles wat mooi en lelijk was, en gaf hem te kennen dat 'hij zijn vieze coronasmoel' moest houden.

Ik heb hem daar later op aangesproken. De volgende dag werd ik zelf bij de leiding geroepen en werd mij gevraagd of ik mijn werk nog wel kon doen omdat ik blijkbaar sympathiseerde met burgers die de regels overtraden. Ik heb duidelijk gemaakt dat iedere arrestant recht had op een menswaardige behandeling. Mijn leidinggevende zei toen dat ik beter ander werk kon zoeken wanneer ik medelijden had met burgers die de volksgezondheid in gevaar brachten. Daardoor kon ik volgens hem niet adequaat optreden tegen 'dat tuig'.

Ik begrijp niet dat de maatschappij accepteert dat er zo met burgers wordt omgegaan. Nu zijn het mensen die de regels overtreden of demonstranten. Maar wat is straks het excuus om burgers te mishandelen, discrimineren en intimideren?

Mensen moeten heel goed begrijpen dat er een groot gevaar schuilt in het gedrag wat de politie hier laat zien. We glijden af naar een maatschappij waar de overheid met het grootste gemak vrijheden buiten spel zet en een korps dat zonder enige scrupules inhakt op mensen die daar tegen protesteren.

Straks ben jij zelf het slachtoffer van politiegeweld omdat je opkomt voor je rechten. Nu je schouders erover ophalen omdat 'het toch maar wappies' zijn getuigd van naïviteit.

Mijn werk als agent heeft voor mij al de charme verloren. Hier mijn verklaring doen is voor mij een eerste stap. Wat mijn volgende stap zal zijn weet ik nog niet zeker maar diep van binnen weet ik eigenlijk wel dat ik ontslag ga nemen zodra ik ander werk kan krijgen.